

αὐται, λέγομεν, ἀνά πᾶσαν τὴν Εὐρώπην ἐφρμίσθησαν, ἐστεφανώθησαν, καὶ ἐπανελημμένως ἐξεδόθησαν ἐπυζημέναι καὶ πεπλουτισμέναι ὑπὸ τοῦ συγγραφέως.

Ὁ θάνατος τοῦ Φριδερίκου Ἑρμάνου κατὰ διπλοῦν λόγον ἀποβαίνει δεινός, τὸ μὲν ὅτι αὐτὸς καθ' ἑαυτὸν ἐστὶ δυστύχημα, τὸ δὲ ὅτι, πρὸς τὸ παρὸν τουλάχιστον, δὲν ὑπάρχει ὁ διαδεχόμενος αὐτὸν ἐν τῇ ἑδρᾷ, ἣς τινος τὴν δόξαν διετήρησεν, ἂν μὴ εἴπωμεν ἡΐτησε, παραλαβὼν παρὰ τοῦ Ὀτοφρείδου Μυλλέρου. Πλὴν τούτου, τὸ πάθημα, ὡς πρὸς τοὺς ἀπογόνους τοῦ Πλάτωνος, καὶ ἰδιόζοντα ἔχει τὸν χαρακτῆρα, ὅτι οὗτοι ἀποβάλλουσιν οὕτως ἓνα τῶν φίλων ἐκείνων ἐφ' οἷς δικαίως σπυρνύονται καὶ ἀπορροφίζονται ἓνα τῶν εὐεργετῶν ἐκείνων δι' οὓς τὰ δάκρυα μὲν καταρρέοντα ἐπέχουσι τόπον μύρου, οἱ παλμοὶ τῆς καρδίας δὲ τόπον λιθανωτοῦ.

ΣΥΜΜΙΚΤΑ.

ΚΖΑΡ. Τόνομα *Κζάρ*, *Ζάρ* ἢ *Τζάαρ* (*Czar, Zar, Zaar*) φέρουσιν οἱ αὐτοκράτορες τῆς Ῥωσσίας, ἔχει δὲ καταγωγὴν ἀρχαίαν Σλαβονικὴν καὶ ἱσοδυναμεῖ σχεδὸν τῷ Βασιλεὺς, διότι ἐν τῇ γλώσσῃ ταύτῃ ὁ αὐτοκράτωρ φέρεται ὑπὸ τόνομα *Κεσσάρ* (*Kessar*). Μέχρι τοῦ 15^{ου} αἰῶνος οἱ ἄρχοντες διαφόρων Ῥωσικῶν ἐπαρχιῶν ἐκαλοῦντο *Weliki Knaes*, τουτέστι μεγάλοι πρίγκηπες, τοιοῦτοι δ' ἦσαν οἱ ἄρχοντες τοῦ Βλαδιμήρου, τῆς Κιένης, τῆς Μόσχας κλ. Πρῶτος ὁ μέγας πρίγκηψ Βασίλειος ἔλαβε τὸν τίτλον *Samodersheta* (τῷ 1605), ὅπερ ταυτόσημον τῷ παρ' ἡμῖν *Αὐτοκράτωρ*. Τοῦτου ὁ υἱὸς Ἰβάν ἔλαβε τὸν τίτλον *Κζάρος* τῆς Μόσχας, καὶ τὸν τίτλον τοῦτον ἔφερον ἐπὶ πολὺ οἱ ἀπόγονοι αὐτοῦ. Τῷ 1721 ἡ Γερουσία τε καὶ ὁ κλῆρος, ἐν ὀνόματι παντὸς τοῦ ἔθνους, ἀπένευμον Πέτρῳ τῷ Α' τὸν τίτλον αὐτοκράτωρ τῆς Ῥωσσίας, ὅστις ἐν Ῥωσίᾳ φέρεται λατινιστὶ *imperator*. Μέχρι μέσου δεκάτου ὀγδόου αἰῶνος διέπρροι Εὐρωπαϊκαὶ δυνάμεις δὲν ᾔθελον ν' ἀναγνωρίσωσι τὸν τίτλον τοῦτον. Ὁ πρωτότοκος υἱὸς καὶ ἐπίδοχος διαδόχος τῶν Κζάρων ἀνομαζέτο *Κζάρεβις* (Κζαρίδης)· ὁ τίτλος οὗτος ὅμως συνεξέλειπε σὺν τῷ ἀτυχεῖ Ἀλεξίῳ, υἱῷ Πέτρου τοῦ Α' καὶ ἔκτοτε πάντες οἱ βασιλοπαιδὲς ἐκαλοῦντο μεγάλοι πρίγκηπες. Ὁ αὐτοκράτωρ Παῦλος δ' Α' ἐπανάγαγεν αὐτὸν εἰς χρῆσιν, δοὺς αὐτὸν τῷ δευτεροτόκῳ υἱῷ αὐ-

τοῦ Κωνσταντίνου. Καὶ οἱ ἄρχοντες τῆς Γεωργίας καὶ ἱμιράττης, ὑπὸ τὴν ῥωσικὴν κυριαρχίαν διατελοῦντες, ὠνόμαζον ἑαυτοὺς Czars.

ΤΕΡΑΣΤΙΑ ΓΟΝΙΜΟΤΗΣ ΡΩΣΣΙΩΝ. Τῇ 21 Μαρτίου 1855 ἐπαρουσιάσθη εἰς τὴν αὐτοκρατείαν τῆς Ῥωσσίας χωρικός τις, Κιρλόβ ὀνόματι, μετὰ τῆς συζύγου του. Ὁ χωρικός οὗτος συνεζεύχθη τὸ δεύτερον εἰς ἡλικίαν ἐβδομηκοντα ἔτων. Ἡ πρώτη σύζυγος αὐτοῦ ἔκαμεν 21 τοκετοὺς, ἦτοι τετράκις ἀνὰ 4 τέκνα συγχρόνως, ἐπτάκις ἀνὰ 3 καὶ δεκάκις ἀνὰ 2, ἐν ὅλοις τέκνα 57, ἐπιζήσαντα ἅπαντα. Ἡ δευτέρα του σύζυγος ἔτεκεν ἐπτάκις, ἅπαξ δηλαδὴ 3 τέκνα καὶ ἐξάκις ἀνὰ 2, ἐν ὅλοις τέκνα 15, ἐπίσης ἐπιζήσαντα ἅπαντα. Ὡστε ὁ ῥώσσος πατριάρχης οὗτος κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην εἶχεν 72 τέκνα ζῶντα.

Καὶ πολλὰ ἄλλα τεράστια καὶ ἔκτακτα γεγονότα σχετικὰ πρὸς τὴν γονιμότητα τῶν ῥωσσιδῶν ἐδυνάμεθα νὰ φέρωμεν, καὶ τὰ ὅποια ἂν δὲν συνωδεύοντο μετὰ λίαν ἀκριβεῖς λεπτομερείας, ἀπίθνα ὅλως καὶ ἀπίστευτα ἦθελον ἀποβαίνειν.

Ἐν τῷ χωρίῳ Διγλὸμ, κειμένῳ κατὰ τὴν περιφέρειαν Γελέτζ, τοῦ κυβερνήτου Ὁρέλ, γυνὴ τις, ὀνόματι Γαστόρβα, ἔτεκε τῇ 1 Μαρτίου 1851 πέντε τέκνα διὰ μιᾶς, δύο ἄρρενα καὶ τρία θήλεα, θανόντα αὐθημερόν.

Ἐν Τοργόδα, χωρίῳ κατὰ τὴν περιφέρειαν Τζερνογιάρκ, ἡ σύζυγος Καλμούκου τινός, Σταδανίδα ὀνόματι, ἐγέννησε τέσσαρα παιδιὰ ζῶντα, ὧν τὸ ἓν ἀπέθανε τὴν ἐπιούσαν.

Ἐν Ἰβονία, χωρίῳ τοῦ κυβερνήτου Βολόγδας, χωρική τις, Ἀβδότζια Κορονέβα καλουμένη, τῇ 26 Μαΐου 1851 ἔτεκε τέσσαρα τέκνα, ἐπιζήσαντα ἅπαντα.

Κατὰ Νοέμβριον τοῦ 1851 ἑτέρα γυνή, ἐν τῷ κυβερνήτῳ Βλαδιμήρου, ἔτεκε τέσσαρα τέκνα.

Ο ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ ΠΡΕΣΒΕΥΤΗΣ ΤΗΣ ΠΕΡΣΙΑΣ. — Ἐπὶ τῆς αὐτοκρατορίας Ναπολέοντος τοῦ Μεγάλου, οἱ ἐν Παρισίοις πρέσβεις τῆς Υ. Πύλης καὶ τῆς Περσίας ἦσαν τὸ ἀντικείμενον τῆς κοινῆς περιεργείας· ὁ ἱματισμὸς, τὸ ἀνατολικὸν φλέγμα, ἡ ἀφείλεια τῶν ἀνδρῶν ἐφέροντο διὰ παντὸς στόματος καὶ ὅλοι τῶν Παρισίων οἱ ἀεργοὶ σωρηδὺν ἔτρεχον πρὸς ἐπίσκεψίν των· ἐπειδὴ ὅμως οἱ ἀγαθοὶ μας Ἀσιανοὶ ἀντήμειβον καταρχὰς τὰς ἐπισκεψίμους διὰ ὧρων οὐχὶ εὐκαταφρόνητων, οἷον λαχορίων, καχιμιρίων κλ. ἀγνωστῶν ἂν ἡ περιέργεια εἴκε μᾶλλον ἢ ἡ μεγαλοδωρία τῶν ὑποδεχομένων ἐσαγήνευε τοὺς ἐπισκεπτομένους. Ἐν τῷ μεταξὺ, τῆς Περσίας ὁ Πρεσβευτὴς ἠσθένησε καὶ πρὸς ἐπίσκεψίν του ἐκλήθη ὁ τότε ἐν Παρισίοις φημιζόμενος ἱατρός Βαρδοῦς (Bardois)· ἀπὸ τοῦ στόματος τοῦ Πρέσβεως εἰς τὸ τοῦ Συμβούλου τῆς Πρεσβείας καὶ ἀπὸ τούτου εἰς τὸ τοῦ Διεκμηνίου τὸ ὄνομα τοῦ